

Kraakverbod

de nieuwe wet die kraaken criminaliseert in Nederland.

In 2008 begonnen drie politieke partijen (CDA, ChristenUnie en VVD) te werken aan de nieuwe "Kraaken en Leegstand Wet". Het beoogt een complete criminalisering van elke vorm van kraaken in Nederland. De tweede kamer heeft op 15 oktober 2009 vóór deze wet gestemd. De voorstanders van deze zogeheten kraakverbod waren te vinden bij VVD, ChristenUnie, SGP, CDA, PVV en de eenmansfractie Rita Verdonk.

Voordat de nieuwe wet in werking treedt moet de Eerste kamer hier nog over stemmen. Dit was op 1 december gepland. Het lijkt er nu op dat dit even is uitgesteld vanwege aanvragen van spreektijd door een aantal fracties. Na goedkeuring door de eerste kamer gaat de wet voor ondertekening naar het staatshoofd. Er is een goede kans dat de wet dan in werking treedt op 1 januari 2010.

Wat staat er specifiek in deze wet?

De wet bestaat in zijn algemeen uit twee delen.

Het eerste deel beslaat veranderingen in Het Wetboek van Strafrecht, Het Wetboek van Strafvordering en de Uitleveringswet. Dit zijn de nieuwe artikelen die het kraaken moeten verbieden.

Het Wetboek van Strafrecht:

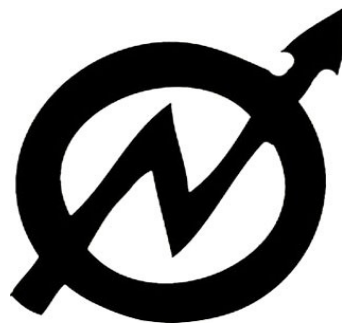
- verandering in art. 138
- nieuwe art. 138 sectie a
- bestaande art. 138 sectie a wordt art. 138 sectie ab
- verandering in art. 139 sectie b
- vervallen van art. 429 inclusief alle secties.

Het Wetboek van Strafvordering:

- verandering in art. 67 sectie b
- nieuwe art. 551 sectie a.

Uitleveringswet:

- verandering in art. 51 sectie a.

Het tweede deel van de wet betreft veranderingen in de Leegstandwet en de Huisvestingswet. In het kort streven deze voorkoming van leegstand na, evenals het beboeten van eigenaren die hun bezit leeg laten staan.

Wat betekent deze wet?

De eerste deel van de wet (waarop de focus ligt van dit pamflet) criminaliseert kraaken in het algemeen en maakt het strafbaar. Art 138a stelt dat een ieder die een leegstaande woning betreedt of erin verblijft aangeklaagd kan worden voor kraaken wat verboden is bij wet en dus strafbaar. Dit kan bestraft worden met een geldstraf van de derde categorie of hechtenis tot een jaar. Als er sprake is van geweld of dreigementen kan dit bestraft worden met een geldstraf van de vierde categorie of een gevangenisstraf van maximaal twee jaar. Als het kraaken gepleegd is door twee of meer personen (in vereniging) kan dit leiden tot een strafverhoging van een derde.

Dus de nieuwe wet zal tot twee grote veranderingen leiden:

- Het kraaken, wat betekent het bezetten van een gebouw dat leeg staat of niet in gebruik is, zal totaal verboden worden. De leegstandsduur doet er dan niet meer toe aangezien art 429 (wat een jaar leegstand voorschreef voor een rechtmatige kraak) komt te vervallen. Het kraaken van gebouwen die niet leeg staan of nog in gebruik zijn, is natuurlijk nog steeds strafbaar onder art 138 met een maximale strafoplegging van een boete van de vierde categorie of 2 jaar gevangenisstraf.

- Alleen al het zich bevinden in een gekraakt gebouw zal ook strafbaar worden. Dit betreft een ieder in elke gekraakte huis. Hoe lang een huis gekraakt is doet er niet toe. Dit betekent dat iedereen die in een kraakpand verblijft, dus niet alleen de bewoners maar ook bezoekers automatisch een strafbaar feit plegen. Ook gasten die kunnen aantonen elders te wonen kunnen worden aangehouden en vervolgd.

Het nieuwe art 551a houdt in dat in het geval van een misdrijf zoals bedoeld in art 138, 138a en 139 van het WvS (Het Wetboek van Strafrecht) elke politie agent een huis kan betreden zonder opsporingsbevel en elke aanwezige aldaar kan arresteren evenals het verwijderen van alle bezittingen, of opdragen deze te verwijderen. Dit artikel houdt verder in dat de eigenaar geen aangifte hoeft te doen om een ontruimings procedure in werking te stellen. Het eigenaar kan zelfs op dat moment in het buitenland verblijven (wellicht zich schuil houden voor justitie), maar de smeris heeft als nog het recht om zijn bezit te verdedigen tegen kraakers.

Wat betekent dit in de praktijk?

Het nederlandse parlement sugereerd keiharde repressie gedurende de eerste zes maanden na in werking treding van de nieuwe wet. Hierdoor zal, verwacht de Tweede Kamer, de grote meerderheid van kraakers en hun sympathisanten afgeschrikt worden, en zal er ook een tweedeling ontstaan tussen de zogenaamde harde-kern en de rest. Zij vertrouwen erop dat de zogenaamde harde-kern kraakers een zeer kleine minderheid vormen en met gemak gecontroleerd kunnen worden door de repressie organen. Na dit half jaar verwacht het parlement dat kraaken „uitgestorven” zal zijn.

Dit is hoe de dames en heren politici hun theorie ten uitvoer zien worden. In de praktijk zal het echter anders uitpakken. Het openbaar Ministerie geeft nu al aan dat zij en niet het parlement de uitvoerende instantie is en zelf wel haar prioriteiten zal stellen. De vraag blijft of het OM, de politie met burgemeesters als korpsbeheerders genoeg middelen zullen hebben om de wet ten uitvoer te brengen. (denk aan hoeveelheid politie, materiaal, celruimte etc) op de manier waar het parlement om vraagt. De burgemeester zal nog steeds de beslissende stem hebben met betrekking tot ontruimingen. Echter als deze besluit om niet tot ontruiming over te gaan kan de eigenaar een procedure aanspannen tegen de beslissing van de burgemeester. Zulke gevallen hebben zich in het verleden ook al voorgedaan en over het algemeen krijgt de eigenaar dan gelijk van de rechter.

Ook is het belangrijk om na te denken over veiligheids vraagstukken. Als kraaken als misdrijf te boek komt te staan kunnen er legio nieuwe opsporingsmethodes aangewend worden en veel gemakkelijker worden ingezet, zoals telefoon taps, langere voorarrest voor zittingen etc.

Advocaten die de wet onderzoeken (en eventuele gaten er in) zijn tot het conclusie gekomen dat door de manier waarop deze geschreven is, het verdedigen van kraaken in een rechtszaal welhaast onmogelijk zal worden. De enige plek om voor kraaken te vechten zal op straat zijn. Door het continu kraaken van vele mensen zal aangetoond moeten worden dat de wet onuitvoerbaar is en dat mensen gekraakt hebben, nu kraaken en ook in de toekomst zullen kraaken. Advocaten raden ook aan om niet geïntimideerd te zijn door de hoge maximum straffen aangezien een belangrijk deel hiervan bangmakerij is en het uiteindelijk aan de rechters en hun beslissingen ligt wat de strafoplegging wordt. Hierom is het ook zo belangrijk dat we ons niet laten scheiden in „goede” kraakers en „slechte” kraakers, harde kern of zachte kern.

De wet is nog niet ingevoerd en niemand kent nog de uiteindelijke praktijk, maar een ding is zeker. Elke bestaande kraakpand moet zijn barricades voorbereiden en hun bouwstempels klaarleggen. Wat de toekomst betreft zullen we onze strategieën heroverwegen en misschien veranderen voor de nieuwe realiteit die ons in de ogen staart.

The fun is over, **it's time to fight!**